

Arrest

nr. 329 748 van 11 juli 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 8 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. KOUMAR *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is volgens haar verklaringen op 29 oktober 2023 België binnengekomen, zonder enig identiteitsdocument.

Na onderzoek van verzoeksters vingerafdrukken bleek dat zij in het bezit was van een paspoort met een visum type C voor Spanje (VIS). Verzoeksters paspoort werd afgegeven op 22 maart 2019 en was geldig tot 21 maart 2024. Het visum was geldig gedurende 11 dagen, van 1 oktober 2023 tot 26 oktober 2023.

1.2. Op 31 oktober 2023 diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 8 januari 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 8 januari 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/10/2023

Overdracht CGVS: 23/02/2024

U werd op 19 november 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 10.00 uur tot 13.55 uur. Uw advocaat, Meester Marijn SERNEELS, loco Meester Pascaline DE WOLF, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Nigeriaanse nationaliteit en bent u geboren op [...] januari 1984 in Lagos. U hebt uw hele leven in Lagos gewoond, zij het op enkele verschillende plaatsen, met uitzondering van de laatste maanden voor uw vertrek uit Nigeria. U behoort tot de etnische groep Yoruba. U had ongeveer zestien jaar een relatie met A.B.O. en was tevens sinds 2010 met hem getrouwd, maar hij overleed rond 29 januari 2021. Uw man was de chieft van een groep genaamd de Kigite club en was bovendien van een koninklijke familie. Tot de dood van uw man leefde u samen met hem en met jullie twee kinderen, daarna leefde u samen met uw kinderen en uw moeder.

In januari 2021 ging u voor uw verjaardag met enkele vrienden naar Dubai. Wanneer u terugkwam bij u thuis in Lagos, trof u uw overleden man aan op zijn bed. Hij werd meteen begraven. Vervolgens moest u gedurende ongeveer 40 dagen bij uw schoonouders intrekken om te rouwen over het verlies van uw man. Hierna verhuisde u samen met uw moeder en kinderen naar een huurwoning waarvoor uw schoonouders als borgstellers optraden. Na een jaar, rond april 2022, vroegen zij u echter om te trouwen met een jongere broer van uw overleden man, die op dat moment nochtans al getrouwd was. U ging hiertegen in en gaf aan dat u dit niet wilde. Uw schoonouders zetten hun borgstelling voor uw huurwoning stop, en uw makelaar liet de prijs stijgen. Een jaar nadien liet de makelaar u weten dat hij niet langer wilde dat u in de woning verbleef. Op een dag kwamen mensen naar uw huis die zich voordeden als soldaten, en ze vroegen u onmiddellijk de woning te verlaten. U belde daarop een vriend en deed alsof uw vriend iemand met hoog aanzien was, en u filmdo de soldaten, waardoor ze uiteindelijk vertrokken zijn. U ging vervolgens naar het politiekantoor om dit te melden, maar daar werd u niet geholpen omdat men u zei dat het een familiekwestie was die u zelf moest oplossen.

In de laatste week van april 2023 stond u op een donderdag in de straat van uw huis. U wilde een taxi nemen zodat u kon gaan winkelen. Toen er een blauwe auto aankwam, stapte u in en u zei naar waar u moest. De vier mannen die met u in de auto zaten bleken u echter te willen ontvoeren. U werd geblinddoekt en zat twee uur in de auto, waarna u in een donkere kamer werd gezet. U zat drie dagen, tot zondag, opgesloten in de kamer. U kreeg af en toe iets te eten maar u at dit nooit op. Op de zondag werd u plots vrijgelaten door één van de mannen, volgens u omdat hij medelijden met u kreeg. Hij gaf u enkele kledingstukken en zei u snel weg te lopen en niet naar de politie te gaan. Na even lopen stapte u in een auto die u naar de grote weg bracht. Daar belde u uw moeder om alles uit te leggen. De dagen daarop overnachtte u een tijdje op u werk. Daarna ging u, met behulp van uw baas, in een huurwoning in Alagbole, Ogun State wonen. U voelde zich die periode niet goed, waardoor een vriend u hielp om uw reis naar Europa te regelen. U vertrok op 1 oktober 2023 met een vlucht naar Spanje. Rond 29 oktober kwam u in België aan en op 31 oktober diende u er een verzoek om internationale bescherming in.

In geval van terugkeer naar uw land van herkomst vreest u voor uw leven ten aanzien van de familie van uw overleden partner.

Ter staving van uw verzoek legt u een USB-stick neer met daarop de volgende bestanden: uw rijbewijs; Powerpoint-slides over uw bedrijf S.C.; (foto's van) certificaten en badges met betrekking tot uw opleiding en uw sociaal en humanitair werk; uw huwelijksakte; een geboortecertificaat van uw zoon; een identiteitskaart van uw job bij SPAR; een brief met betrekking tot uw aanvraag voor een Industrial Attachment; een medisch certificaat over het overlijden van uw man; een foto van uw overleden man; een foto van uw kinderen bij het graf van uw man; foto's van de vermeende soldaten waarover u spreekt; een video van een interactie met deze vermeende soldaten. Bovendien maakte u via uw advocaat, na het opvragen en bekijken van de notities van het persoonlijk onderhoud, nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen over via mail.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt, en wel omwille van de volgende redenen:

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u duidelijk aangeeft dat u, in geval van terugkeer naar Nigeria, uitsluitend de familie van uw overleden man vreest omdat zij u zouden dwingen te trouwen met uw schoonbroer (notities persoonlijk onderhoud CGVS M.F.O. d.d. 19 november 2024, p. 11, 13). Uw verzoek om internationale bescherming wordt in deze dus specifiek beoordeeld op basis van uw vrees voor vervolging ten aanzien van uw schoonfamilie.

Uw bewering ontvoerd te zijn op aansturen van uw schoonfamilie kan u niet aannemelijk maken omwille van de volgende bevindingen:

- *Ten eerste kan erop gewezen worden hoe uitermate bondig u de periode van uw vasthouding uiteen zette. Op het moment dat u vrij uw vluchtrelaas kon vertellen, vertelde u namelijk opvallend uitvoerig over andere zaken die u overkwamen (CGVS, p. 10-12), om dan plots in één zin te zeggen dat u drie dagen werd vastgehouden en op zondag werd vrijgelaten (CGVS, p. 12). Dit duidelijke contrast maakt dit relevant.*
- *Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u, gevraagd wanneer u ontvoerd werd, de exacte datum 16 februari 2023 (vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ M.F.O. d.d. 21 februari 2024, vraag 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS daarentegen, antwoordde u op diezelfde vraag, na zichtbaar na te denken, dat de ontvoering in de laatste week van april 2023 gebeurde (CGVS, p. 13). Dit is dus een erg opvallend verschil, zeker gezien het belang van deze gebeurtenis in het kader van uw vluchtrelaas. Het kan hier bezwaarlijk om een misverstand gaan, gezien u in beide versies een heel concreet moment aangeeft.*
- *U zou ontvoerd zijn op een donderdag. Over de dag waarop u zou zijn vrijgelaten bent u zowel bij de DVZ als bij het CGVS opvallend specifiek, hoewel deze dag op beide interviews verschillend is: bij de DVZ zegt u dat u op maandag werd vrijgelaten (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), bij het CGVS zegt u dat dit op zondag was (CGVS, p. 12, 15, 18, 20). Dit is opvallend omdat u verklaarde gedurende drie – geen vier - dagen opgesloten te hebben gezeten (CGVS, p. 12, 15, 16, 19).*

Verder ontbreekt de logica wat betreft enkele belangrijke elementen in uw vluchtrelaas:

- *Zo kan men zich afvragen wat de opzet van uw ontvoerders in uw relaas zou zijn geweest. Als men afgaat op uw verklaringen, wachtte u bij een bushalte en stapte u vervolgens vrijwillig in hun auto omdat u op dat moment transport nodig had en klaarblijkelijk niet wilde wachten op een bus (CGVS, p. 12, 13, 22). In die context is het voor uw zogezegde ontvoerders absoluut niet voorspelbaar dat specifiek u bij hen zou willen instappen en niet bijvoorbeeld iemand anders die ook op de bus wacht. Dat geeft deze ontvoering een uitgesproken willekeurig karakter, wat niet valt te rijmen met uw bewering dat uw schoonfamilie erachter zou zitten.*
- *Het doel van deze ontvoering is hoegenaamd niet duidelijk. Een willekeurige ontvoering zou logischerwijs leiden tot een losgeldeis, maar daar was volgens u geen sprake van (CGVS, p. 17). Als het doel iets anders was, lijkt het logisch dat dit op een of andere manier zou worden gecommuniceerd aan u of uw familie, maar dat gebeurde niet (CGVS, p. 16). Uw vrijlating zonder duidelijke aanleiding is dan ook bevreemdend (CGVS, p. 12, 16).*
- *Indien men uw relaas volgt en zou aanvaarden dat uw schoonfamilie u bedreigde en u liet ontvoeren, omdat ze wilden dat u met uw schoonbroer trouwde, dan is het zeer moeilijk in te zien hoe dit hen zou vooruithelpen. Men kan ervan uitgaan dat ze hoopten op een min of meer functioneel huwelijk en op een werkbare band met uw familie. Een ontvoering kan de kans daarop enkel schaden.*
Ook kan in dit verband nog gewezen worden op uw enigszins warrige beschrijving van uw vermeende ontvoerders:
- *U verklaart dat er in totaal vier mannen in de auto zaten, inclusief de bestuurder (CGVS, p. 14). Gevraagd om de mannen die u gezien hebt te beschrijven, geeft u voor elk van de mannen in de auto aan rond welke leeftijd u hen schat, behalve de bestuurder, over wie u zegt dat hij er als een normale Nigeriaanse taxibestuurder uitzag (CGVS, p. 14). Bovendien verklaart u, gevraagd of u de persoon die u vroeg waar u naartoe moest, had gezien: “Ja, ik zag hem. Hun gezicht was allemaal normaal” (CGVS, p. 14). Hiermee geeft u dus duidelijk aan dat u de mannen, inclusief hun gezicht, goed bekeken hebt. Echter, na hen op deze manier te beschrijven, verklaart u dat u enkel het gezicht van de man die met u instapte kent, en dat u niet op de andere hun gezicht lette (CGVS, p. 14). Uw verklaringen omtrent het uiterlijk van de mannen vallen dus niet te verenigen met elkaar, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de ontvoering. Overigens is het opmerkelijk dat geen van de mannen in de auto hun gezicht bedekt zou geweest zijn, hetgeen volgens u wel het geval was toen één van de mannen u op de zondag vrijliet (CGVS, p. 16).*

Het bovenstaande in acht genomen moet worden geconcludeerd dat u de ontvoering niet aannemelijk kon maken.

Vervolgens moet het incident met de soldaten bij uw huis besproken worden. In het licht van de bedenkingen hierboven dient zeer kritisch naar dit incident te worden gekeken. Ter ondersteuning hiervan legt u foto's en een videoclip voor. Dergelijk materiaal toont de gebeurtenissen echter niet onomstotelijk aan, gezien het uiteraard mogelijk is om dit te ensceneren. Bijgevolg kunnen de door u omschreven gebeurtenissen en de context daarrond niet zonder meer worden aangenomen.

Los van bovenstaande bedenking, kon u in elk geval niet aannemelijk maken dat dit incident duidt op ernstige problemen tussen u en uw schoonfamilie. Het CGVS stelt hieromtrent het volgende vast:

- U lijkt doorheen uw persoonlijk onderhoud verschillende contexten te schetsen waarin het incident met de soldaten bij uw huis plaatsvond. Zo antwoordt u, gevraagd wie de mannen in uniform op u afgestuurd had: "De makelaar was bij hen. De politie nodigde de makelaar uit, maar die zei dat het een familiekwestie was. De politie riep op voor bemiddeling" (CGVS, p. 18). Daarnaast verklaart u het volgende: "... nadat de huur verliep, maakte ik nog een betaling en de makelaar zei me dat het was gestegen en ik kreeg problemen. Normaal na 4 jaar zegt de wet dat je de huur kan doen stijgen. Mijn schoonouders waren gestopt met de borg, maar de kwestie bleef aanslapen. Maar het jaar daarop, dus het derde jaar, zei de makelaar dat hij het niet meer wilde en dat ik uit het huis moest" (CGVS, p. 11). De context die u met deze verklaringen schetst, is dus dat het de makelaar was die de soldaten op u af stuurde. Dit zou dan gezien de omstandigheden – namelijk dat de huur gestegen was en uw schoonouders niet langer optraden als borgstellers – dan ook de meest logische verklaring voor het incident zijn. Zeker gezien u zelf ook aangeeft dat een alleenstaande moeder sommige appartementen in Nigeria niet kan verkrijgen, en het dus belangrijk was dat uw schoonouders u hielpen zo'n appartement te verkrijgen (CGVS, p. 11), valt het te verwachten dat de makelaar zou willen dat u de woning verlaat wanneer de steun van uw schoonouders wegvalt.
- Bovenstaande vaststelling lijkt u zelf ook te bevestigen door, gevraagd waarom de soldaten wilden dat u uit het huis vertrok, te antwoorden: "Mijn schoonfamilie stond voor me in bij het huis, maar ze hadden hun borgstelling ingetrokken. En daarom kwamen de soldaten. Zelfs voor ze kwamen zei de makelaar al bepaalde lelijke dingen" (CGVS, p. 19).
- Ook het feit dat de makelaar erbij zou zijn geweest toen de soldaten bij uw huis stonden (CGVS, p. 18), versterkt het vermoeden dat de makelaar diegene was die achter het incident zou hebben gezeten. Gevraagd waarom de makelaar bij de soldaten was als hij er niks mee te maken zou hebben, antwoordt u louter dat u dit niet weet en dat de soldaten u het huis wilden uitzetten (CGVS, p. 19), waarmee u uiteraard dit laatstgenoemde vermoeden niet ombuigt.
- Een andere context die u tijdens uw persoonlijk onderhoud lijkt te willen scheppen, is dat uw schoonouders achter het incident met de soldaten zouden gezeten hebben. Dit moet voornamelijk blijken uit uw verklaringen dat de makelaar de politie vertelde dat het een familiekwestie was en dat hij zich ervan distantiëerde (CGVS, p. 12, 18). Ook dit kan evenwel bovenstaande conclusies niet ombuigen, gezien het niet onlogisch is dat de makelaar zich van de kwestie probeert te distantiëren wanneer hij in contact komt met de politie en dat hij het probleem afschuift op u en uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie was tenslotte gestopt met optreden als borgsteller.
- Gevraagd waarom de soldaten iets met uw schoonfamilie zouden te maken hebben, antwoordt u eerst dat u dit niet weet (CGVS, p. 22), en vervolgens geeft u na lang nadenken aan dat dit komt omdat uw schoonfamilie wil dat u terug naar hen gaat, en als u dat niet doet, ze u willen belagen (CGVS, p. 22). Dit kan echter niet overtuigen, gezien bovenstaande vaststellingen er overweldigend op wijzen dat het de makelaar en niet uw schoonfamilie was die achter het incident zat.
- Ten slotte valt op te merken dat u ook tijdens uw interview bij de DVZ duidelijk aangeeft dat het de makelaar was die de soldaten op u af stuurde (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5).

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de Vluchtelingenstatus geweigerd, alsook de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt vermogen niet om bovenstaande vaststellingen om te buigen:

- Uw rijbewijs, de slides over uw bedrijf, de (foto's van) certificaten en badges, de identiteitskaart van uw job bij SPAR, en de brief met betrekking tot de Industrial Attachment, ondersteunen louter uw verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw opleiding, uw professionele activiteiten, uw verleden wat betreft sociaal en humanitair werk, en uw lidmaatschap van de Lion's Club, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.
- Uw huwelijksakte en het geboortecertificaat van uw zoon ondersteunen louter uw verklaringen met betrekking tot uw gezinssituatie in Nigeria, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.
- Het medisch certificaat, de foto van uw overleden man en de foto van uw kinderen bij het graf van uw man, ondersteunen louter uw verklaringen die rechtstreeks betrekking hebben op het overlijden van uw man, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.
- Op de foto's en de video is louter te zien dat er een interactie is met onder meer mensen in legeruniform, bij wat vermoedelijk uw huis is. De waarde van deze foto's en video in het kader van uw verzoek werden hierboven reeds besproken. Bovendien blijven de eerder genoemde vaststellingen overeind, namelijk dat

deze interactie met de vermeende soldaten niet zonder meer in verband kan worden gebracht met uw schoonouders. De foto's en video tonen het tegendeel hiervan niet aan. Hoe dan ook heeft dergelijk bewijsmateriaal slechts waarde in de mate het kadert binnen een samenhangend en aannemelijk vluchtrelaas, waar in uw geval geen sprake van is.

- De door u aangebrachte correcties en verduidelijkingen na het opvragen en bekijken van de notities van het persoonlijk onderhoud, wijzigen inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciaties.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Lagos en Ogun State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Lagos en Ogun State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek naar het beroep

3.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Schending van artikel 48/3 tot 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 3 EVRM; Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster uitvoerig over haar ontvoering heeft verteld, veel meer dan in "één zin", zoals de bestreden beslissing stelt. Bovendien was verzoekster ook tijdens de bijvragen die gesteld werden over deze ontvoering steeds bijzonder gedetailleerd in haar antwoorden.

Over de omstandigheden van verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken valt een en ander te zeggen. Deze gebeuren meestal in moeilijke omstandigheden, verzoekers moeten uren wachten om dan onder stress en in een kwetsbare toestand een verhoor af te leggen bij een onbekende, terwijl ze allerlei trauma's hebben meegemaakt. Het DVZ-verhoor vindt plaats zonder bijstand van een advocaat waardoor er op geen enkele manier kan worden nagegaan of de geschreven tekst perfect overeenkomt met de verklaringen van verzoekster. Ook het nalezen van de tekst aan de asielzoeker kan op geen enkele manier worden gecontroleerd en is dus ruim onvoldoende als garantie voor de inhoud. Daarnaast zijn dit de enige tegenstrijdigheden die de tegenpartij opmerkt tussen de verklaringen gegeven aan de DVZ en het CGVS. De enige tegenstrijdigheden die de tegenpartij vindt zijn aldus twee loutere discrepanties met betrekking tot het tijdstip van gebeurtenissen die bijna 2 jaar geleden plaatsvonden in een traumatiserende context. Een van de twee discrepanties die de tegenpartij opmerkt, heeft bovendien betrekking op slechts één dag verschil, namelijk een zondag in plaats van een maandag. Men dient te benadrukken dat een verschil van een paar dagen of de aanduiding van een verkeerde maand voor gebeurtenissen die jaren geleden plaatsvonden niet alleen menselijk zijn, maar ook begrijpelijk. Dit verschil omvormen tot een argument om de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster onderuit te halen is overdreven en ontbreekt aan ernst.

In tegenstelling tot hier, is het netwerk van openbaar vervoer in de wijk waar mevrouw woonde niet uitgewerkt. De bussen die er rijden maken geen deel uit van een officiële regeling, maar zijn privé. Het is bijgevolg een gewoonte in de wijk om mee te rijden met officieuze "taxi's", wanneer de optie zich voordoet. De auto stopte doelgericht bij verzoekster en vroeg waar ze naartoe wilde. Van willekeur was er bijgevolg geen sprake.

Bovendien stapte verzoekster niet alleen in, maar met de man die mee wachtte op de stoep. Zij had natuurlijk geen idee dat hij ook bij die groep behoorde. De tegenpartij beschrijft het voorval ook alsof er sprake is van een "eenmalige kans". Moest er inderdaad iemand anders zijn ingestapt, zoals de tegenpartij aanhaalt, zijn de gevolgen hiervan ook minimaal, of zelfs volledig verwaarloosbaar voor de schoonfamilie. In dat geval zou

de schoonfamilie, die geen geld of invloed tekort komt, in de toekomst opnieuw een poging kunnen wagen. De vaststelling dat *“het voor uw zagezegde ontvoerders absoluut niet voorspelbaar dat specifiek u bij hen zou willen instappen en niet bijvoorbeeld iemand anders die ook op de bus wacht”* is bijgevolg niet relevant.

Er is geen sprake van een willekeurige ontvoering, vermits de schoonfamilie van verzoekster erachter zat. Ten tweede bevestigt het ontbreken van een eis om losgeld juist het gegeven dat het niet om een willekeurige ontvoering ging, maar om eentje op verzoek van de schoonfamilie van verzoekster. De schoonfamilie van verzoekster probeerde haar bang te maken en te bedreigen. Ze toonden op die wijze hoeveel macht zij hebben. En wat er haar zou kunnen overkomen, moest zij zich niet schikken aan hun eisen.

Het concept van een gedwongen huwelijk zonder wederzijdse toestemming lijkt een concept te zijn dat de tegenpartij ontglipt. Zij gaat er zonder meer van uit dat een huwelijk steeds vertrekt vanuit de hoop op een min of meer functioneel huwelijk en een werkbare band. De tegenpartij maakt deze analyse klaarblijkelijk met een kijk door een westerse bril en meet de geloofwaardigheid aan een westerse kijk op huwelijk. Zodoende gaat verwerende partij bijzonder ethocentrisch te werk en tracht op geen enkele manier rekening te houden met de culturele dimensie van het dossier. Dat de tegenpartij geen inzicht heeft in bepaalde culturele verschillen, maakt deze verschillen daarom niet onlogisch.

De verzoekster wenst erop te wijzen dat het allerminst ongewoon is dat zij warrig is in de beschrijving van haar ontvoerders, rekening houdende met de context van een ontvoering. Dat de tegenpartij dit aanneemt als een tegenindicatie getuigt van een gebrekkig inlevingsvermogen. Ten tweede bestaat er een discrepantie tussen enerzijds het vluchtig zien van een gezicht en anderzijds een gezicht lange tijd te observeren en deze bijgevolg daadwerkelijk te kunnen herkennen. Dat de tegenpartij de twee verschillende situaties over dezelfde kam scheert is onterecht. Verzoekster beschrijft de overige mannen ook duidelijk op basis van oppervlakkige kenmerken, zoals *“een dikke buik”* of leeftijd.

Dat de mannen in de auto geen masker droegen, maar de man bij de vrijlating wel, kan een veelvoud oorzaken hebben en is allesbehalve doorslaggevend. Zo zou de man zijn gezicht ook hebben kunnen bedekken, omdat hij verzoekster vrijliet (al dan niet tegen de orders in).

Verzoekster legt foto's en een videoclip voor ter ondersteuning van haar verklaringen met betrekking tot het incident met de soldaten. De tegenpartij onderlijnt echter dat het mogelijk is om zulke beelden te ensceneren en dat bijgevolg de gebeurtenissen en context rond deze beelden niet zonder meer kunnen worden aangenomen. De tegenpartij schrijft de beelden af zonder enige individuele analyse uit te voeren en laat aan verzoekster op deze wijze geen ruimte om haar verklaringen te ondersteunen door bewijsstukken. Ze ontnemt haar bijgevolg de mogelijkheid om het incident te staven.

De tegenpartij gaat ervan uit dat het de makelaar is die volledig op eigen houtje achter het incident zat, omdat hij verzoekster het huis uit wilde. Dit lijkt voor de tegenpartij de meest logische verklaring. Dat een makelaar zich op zulke ingrijpende middelen zou beroepen, valse soldaten zou inhuren, die hem wellicht een fortuin zouden kosten, en zich zou schuldig maken aan illegale strafbare praktijken, enkel en alleen om verzoekster uit het huis te krijgen, hoewel hij haar ook met legale middelen zou kunnen buiten krijgen, met een veel lager kostenplaatje, is echter allerminst logisch. Dat de makelaar dit zou doen in ruil voor een rijkelijke vergoeding, namelijk betaald door de schoonfamilie van verzoekster, is eerder aanneembaar. Het zou voor hen beiden een win-win situatie zijn. De makelaar gaf ook zeer specifiek aan dat het ging om familiekwestie, een woord dat een zekere lading dekt, en niet louter gaat om een borgstelling.

Men merkt doorheen de beslissing dat verwerende partij getuigt van een gebrek aan inrekeningname van de culturele context van het dossier. Verschillende elementen worden steeds weer met een westerse bril geïnterpreteerd, zonder enige beschouwing van hoe het er ter plaatse aan toe gaat. Nochtans staat de inrekeningname van de culturele context centraal, bij gebrek hieraan bestaat steeds het risico ethocentrisme toe te passen. Dit principe maakt deel uit van de basisbeginselen die doorheen de asielprocedure dienen te worden toegepast.

Verwerende partij baseert de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bovendien grotendeels op kleine discrepanties in de tijd, zonder de context en de vervlogen tijd in rekening te brengen.

Verzoekster verwijst naar het voordeel van de twijfel en de rechtspraak van de Raad hieromtrent.

Moest de Raad – *per impossibile* – van oordeel zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster wijst op artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Verzoekster wijst op landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Nigeria (EUAA-rapport "Country Focus Nigeria" van juli 2024) en citeert hieruit.

Verzoekster woont in Lagos en is een alleenstaande vrouw. Zij loopt bijgevolg meer kans op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon, dan de doorsnee burger. Bovendien is haar schoonfamilie van rijke afkomst, wat haar vatbaarder maakt voor kidnapping om losgeld.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster zich beklaagt over de omstandigheden waarin de verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen, benadrukt de Raad dat los van de vaststelling dat ieder interview gepaard kan gaan met enige mate van stress, van verzoekster redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van haar relaas uitmaken en de directe aanleiding gevormd hebben voor het vertrek uit haar land van herkomst, in elke fase van de procedure. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval. Waar verzoekster verder wijst op de kwetsbare toestand van de verzoekers om internationale bescherming tijdens de persoonlijke onderhouden door de trauma's die zij hebben meegemaakt, merkt de Raad vooreerst op dat verzoekster niet aantoont dat haar cognitieve vermogens omwille van mogelijke trauma's dermate zijn aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekster brengt verder desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte noch zij noch haar advocaat enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekster toont aldus niet aan dat haar gezondheidstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoekster wijst op het feit dat zij bij haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een advocaat, merkt de Raad op dat verzoekster hiermee niet aantoont hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het verslag werd verzoekster voorgelezen in het Engels, die het voor goedkeuring heeft ondertekend, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met haar verklaringen. Verzoekster werd voorafgaand aan het afleggen van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken geadviseerd om steeds de waarheid te vertellen: valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat de asielaanvraag wordt verworpen en geloof niet diegenen die aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. Verzoekster werd ook duidelijk gemaakt dat zij zo mogelijk documenten moet voorleggen die zij in haar bezit heeft om haar identiteit, herkomst, reisweg en de door haar aangehaalde feiten aan te tonen.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

De loutere stelling dat geen rekening werd gehouden met bepaalde culturele verschillen of het argument dat verschillende elementen werden geïnterpreteerd met een westerse bril, laat geen andere beoordeling toe van de motieven van de bestreden beslissing die ertoe leiden dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is. Met een dergelijk summier betoog slaagt zij er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

De bestreden beslissing schrijft de foto's en video's niet af zonder enig individuele analyse, maar zet correct uiteen waarom deze de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas niet kunnen remediëren.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het feit dat verzoekster geen andere dienstige motieven aanvoert ter betwisting van de motieven van de bestreden beslissing, treedt de Raad deze motieven integraal bij:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u duidelijk aangeeft dat u, in geval van terugkeer naar Nigeria, uitsluitend de familie van uw overleden man vreest omdat zij u zouden dwingen te trouwen met uw schoonbroer (notities persoonlijk onderhoud CGVS M.F.O. d.d. 19 november 2024, p. 11, 13). Uw verzoek om internationale bescherming wordt in deze dus specifiek beoordeeld op basis van uw vrees voor vervolging ten aanzien van uw schoonfamilie.

Uw bewering ontvoerd te zijn op aansturen van uw schoonfamilie kan u niet aannemelijk maken omwille van de volgende bevindingen:

- *Ten eerste kan erop gewezen worden hoe uitermate bondig u de periode van uw vasthouding uiteen zette. Op het moment dat u vrij uw vluchtrelaas kon vertellen, vertelde u namelijk opvallend uitvoerig over andere zaken die u overkwamen (CGVS, p. 10-12), om dan plots in één zin te zeggen dat u drie dagen werd vastgehouden en op zondag werd vrijgelaten (CGVS, p. 12). Dit duidelijke contrast maakt dit relevant.*
- *Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u, gevraagd wanneer u ontvoerd werd, de exacte datum 16 februari 2023 (vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ M.F.O. d.d. 21 februari 2024, vraag 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS daarentegen, antwoordde u op diezelfde vraag, na zichtbaar na te denken, dat de ontvoering in de laatste week van april 2023 gebeurde (CGVS, p. 13). Dit is dus een erg opvallend verschil, zeker gezien het belang van deze gebeurtenis in het kader van uw vluchtrelaas. Het kan hier bezwaarlijk om een misverstand gaan, gezien u in beide versies een heel concreet moment aangeeft.*
- *U zou ontvoerd zijn op een donderdag. Over de dag waarop u zou zijn vrijgelaten bent u zowel bij de DVZ als bij het CGVS opvallend specifiek, hoewel deze dag op beide interviews verschillend is: bij de DVZ zegt u dat u op maandag werd vrijgelaten (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5), bij het CGVS zegt u dat dit op zondag was (CGVS, p. 12, 15, 18, 20). Dit is opvallend omdat u verklaarde gedurende drie – geen vier - dagen opgesloten te hebben gezeten (CGVS, p. 12, 15, 16, 19).*

Verder ontbreekt de logica wat betreft enkele belangrijke elementen in uw vluchtrelaas:

- *Zo kan men zich afvragen wat de opzet van uw ontvoerders in uw relaas zou zijn geweest. Als men afgaat op uw verklaringen, wachtte u bij een bushalte en stapte u vervolgens vrijwillig in hun auto omdat u op dat moment transport nodig had en klaarblijkelijk niet wilde wachten op een bus (CGVS, p. 12, 13, 22). In die context is het voor uw zagezegde ontvoerders absoluut niet voorspelbaar dat specifiek u bij hen zou willen instappen en niet bijvoorbeeld iemand anders die ook op de bus wacht. Dat geeft deze ontvoering een uitgesproken willekeurig karakter, wat niet valt te rijmen met uw bewering dat uw schoonfamilie erachter zou zitten.*
- *Het doel van deze ontvoering is hoegenaamd niet duidelijk. Een willekeurige ontvoering zou logischerwijs leiden tot een losgeldeis, maar daar was volgens u geen sprake van (CGVS, p. 17). Als het doel iets anders was, lijkt het logisch dat dit op een of andere manier zou worden gecommuniceerd aan u of uw familie, maar dat gebeurde niet (CGVS, p. 16). Uw vrijlating zonder duidelijke aanleiding is dan ook bevreemdend (CGVS, p. 12, 16).*
- *Indien men uw relaas volgt en zou aanvaarden dat uw schoonfamilie u bedreigde en u liet ontvoeren, omdat ze wilden dat u met uw schoonbroer trouwde, dan is het zeer moeilijk in te zien hoe dit hen zou vooruithelpen. Men kan ervan uitgaan dat ze hoopten op een min of meer functioneel huwelijk en op een werkbare band met uw familie. Een ontvoering kan de kans daarop enkel schaden.*

Ook kan in dit verband nog gewezen worden op uw enigszins warrige beschrijving van uw vermeende ontvoerders:

- *U verklaart dat er in totaal vier mannen in de auto zaten, inclusief de bestuurder (CGVS, p. 14). Gevraagd om de mannen die u gezien hebt te beschrijven, geeft u voor elk van de mannen in de auto aan rond welke leeftijd u hen schat, behalve de bestuurder, over wie u zegt dat hij er als een normale Nigeriaanse taxibestuurder uitzag (CGVS, p. 14). Bovendien verklaart u, gevraagd of u de persoon die u vroeg waar u naartoe moest, had gezien: “Ja, ik zag hem. Hun gezicht was allemaal normaal” (CGVS, p. 14). Hiermee geeft u dus duidelijk aan dat u de mannen, inclusief hun gezicht, goed bekeken hebt. Echter, na hen op deze manier te beschrijven, verklaart u dat u enkel het gezicht van de man die met u instapte kent, en dat u niet op de andere hun gezicht lette (CGVS, p. 14). Uw verklaringen omtrent het uiterlijk van de mannen vallen dus niet te verenigen met elkaar, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de ontvoering. Overigens is het opmerkelijk dat geen van de mannen in de auto hun gezicht bedekt zou geweest zijn, hetgeen volgens u wel het geval was toen één van de mannen u op de zondag vrijliet (CGVS, p. 16).*

Het bovenstaande in acht genomen moet worden geconcludeerd dat u de ontvoering niet aannemelijk kon maken.

Vervolgens moet het incident met de soldaten bij uw huis besproken worden. In het licht van de bedenkingen hierboven dient zeer kritisch naar dit incident te worden gekeken. Ter ondersteuning hiervan legt u foto's en een videoclip voor. Dergelijk materiaal toont de gebeurtenissen echter niet onomstotelijk aan, gezien het uiteraard mogelijk is om dit te ensceneren. Bijgevolg kunnen de door u omschreven gebeurtenissen en de context daarrond niet zonder meer worden aangenomen.

Los van bovenstaande bedenking, kon u in elk geval niet aannemelijk maken dat dit incident duidt op ernstige problemen tussen u en uw schoonfamilie. Het CGVS stelt hieromtrent het volgende vast:

- U lijkt doorheen uw persoonlijk onderhoud verschillende contexten te schetsen waarin het incident met de soldaten bij uw huis plaatsvond. Zo antwoordt u, gevraagd wie de mannen in uniform op u afgestuurd had: "De makelaar was bij hen.

De politie nodigde de makelaar uit, maar die zei dat het een familiekwestie was. De politie riep op voor bemiddeling" (CGVS, p. 18). Daarnaast verklaart u het volgende: "... nadat de huur verliep, maakte ik nog een betaling en de makelaar zei me dat het was gestegen en ik kreeg problemen. Normaal na 4 jaar zegt de wet dat je de huur kan doen stijgen. Mijn schoonouders waren gestopt met de borg, maar de kwestie bleef aanslapen. Maar het jaar daarop, dus het derde jaar, zei de makelaar dat hij het niet meer wilde en dat ik uit het huis moest" (CGVS, p. 11). De context die u met deze verklaringen schetst, is dus dat het de makelaar was die de soldaten op u af stuurde. Dit zou dan gezien de omstandigheden – namelijk dat de huur gestegen was en uw schoonouders niet langer optraden als borgstellers – dan ook de meest logische verklaring voor het incident zijn. Zeker gezien u zelf ook aangeeft dat een alleenstaande moeder sommige appartementen in Nigeria niet kan verkrijgen, en het dus belangrijk was dat uw schoonouders u hielpen zo'n appartement te verkrijgen (CGVS, p. 11), valt het te verwachten dat de makelaar zou willen dat u de woning verlaat wanneer de steun van uw schoonouders wegvalt.

- Bovenstaande vaststelling lijkt u zelf ook te bevestigen door, gevraagd waarom de soldaten wilden dat u uit het huis vertrok, te antwoorden: "Mijn schoonfamilie stond voor me in bij het huis, maar ze hadden hun borgstelling ingetrokken. En daarom kwamen de soldaten. Zelfs voor ze kwamen zei de makelaar al bepaalde lelijke dingen" (CGVS, p. 19).

- Ook het feit dat de makelaar erbij zou zijn geweest toen de soldaten bij uw huis stonden (CGVS, p. 18), versterkt het vermoeden dat de makelaar degene was die achter het incident zou hebben gezeten. Gevraagd waarom de makelaar bij de soldaten was als hij er niks mee te maken zou hebben, antwoordt u louter dat u dit niet weet en dat de soldaten u het huis wilden uitzetten (CGVS, p. 19), waarmee u uiteraard dit laatstgenoemde vermoeden niet ombuigt.

- Een andere context die u tijdens uw persoonlijk onderhoud lijkt te willen scheppen, is dat uw schoonouders achter het incident met de soldaten zouden gezeten hebben. Dit moet voornamelijk blijken uit uw verklaringen dat de makelaar de politie vertelde dat het een familiekwestie was en dat hij zich ervan distantiëerde (CGVS, p. 12, 18). Ook dit kan evenwel bovenstaande conclusies niet ombuigen, gezien het niet onlogisch is dat de makelaar zich van de kwestie probeert te distantiëren wanneer hij in contact komt met de politie en dat hij het probleem afschuift op u en uw schoonfamilie. Uw schoonfamilie was tenslotte gestopt met optreden als borgsteller.

- Gevraagd waarom de soldaten iets met uw schoonfamilie zouden te maken hebben, antwoordt u eerst dat u dit niet weet (CGVS, p. 22), en vervolgens geeft u na lang nadenken aan dat dit komt omdat uw schoonfamilie wil dat u terug naar hen gaat, en als u dat niet doet, ze u willen belagen (CGVS, p. 22). Dit kan echter niet overtuigen, gezien bovenstaande vaststellingen er overweldigend op wijzen dat het de makelaar en niet uw schoonfamilie was die achter het incident zat.

- Ten slotte valt op te merken dat u ook tijdens uw interview bij de DVZ duidelijk aangeeft dat het de makelaar was die de soldaten op u af stuurde (vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5).

Uit bovenstaande observaties blijkt dat u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk hebt gemaakt en wordt u de Vluchtelingenstatus geweigerd, alsook de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt vermogen niet om bovenstaande vaststellingen om te buigen:

- Uw rijbewijs, de slides over uw bedrijf, de (foto's van) certificaten en badges, de identiteitskaart van uw job bij SPAR, en de brief met betrekking tot de Industrial Attachment, ondersteunen louter uw verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw opleiding, uw professionele activiteiten, uw verleden wat betreft sociaal en humanitair werk, en uw lidmaatschap van de Lion's Club, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.

- Uw huwelijksakte en het geboortecertificaat van uw zoon ondersteunen louter uw verklaringen met betrekking tot uw gezinssituatie in Nigeria, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.

- Het medisch certificaat, de foto van uw overleden man en de foto van uw kinderen bij het graf van uw man, ondersteunen louter uw verklaringen die rechtstreeks betrekking hebben op het overlijden van uw man, dewelke het CGVS op zich niet in twijfel trekt.
- Op de foto's en de video is louter te zien dat er een interactie is met onder meer mensen in legeruniform, bij wat vermoedelijk uw huis is. De waarde van deze foto's en video in het kader van uw verzoek werden hierboven reeds besproken. Bovendien blijven de eerder genoemde vaststellingen overeind, namelijk dat deze interactie met de vermeende soldaten niet zonder meer in verband kan worden gebracht met uw schoonouders. De foto's en video tonen het tegendeel hiervan niet aan. Hoe dan ook heeft dergelijk bewijsmateriaal slechts waarde in de mate het kadert binnen een samenhangend en aannemelijk vluchtrelaas, waar in uw geval geen sprake van is.
- De door u aangebrachte correcties en verduidelijkingen na het opvragen en bekijken van de notities van het persoonlijk onderhoud, wijzigen inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciaties."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja

dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Lagos en Ogun State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaten Lagos en Ogun State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

In zoverre verzoekster nog stelt dat zij een alleenstaande vrouw is en verwijst naar de problemen met haar schoonfamilie, moet de Raad vaststellen dat dit gegeven op zich niet volstaat, gelet op het algemeen ontbreken van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, nu verzoekster afkomstig is uit de deelstaat Lagos en Ogun State.

Bovenal, en volstrekt ten overvloede, kan verzoekster rekenen op de steun van haar moeder, die thans voor haar kinderen zorgt en nog steeds op hetzelfde adres woont. Ook verzoeksters vader woont nog in Nigeria. Verzoekster onderhoudt nog steeds contact met haar familie (Notities van het Persoonlijk onderhoud, p. 7). Er kan aldus niet gesteld worden dat verzoekster geen netwerk meer zou hebben in Nigeria.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend vijftieng door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP